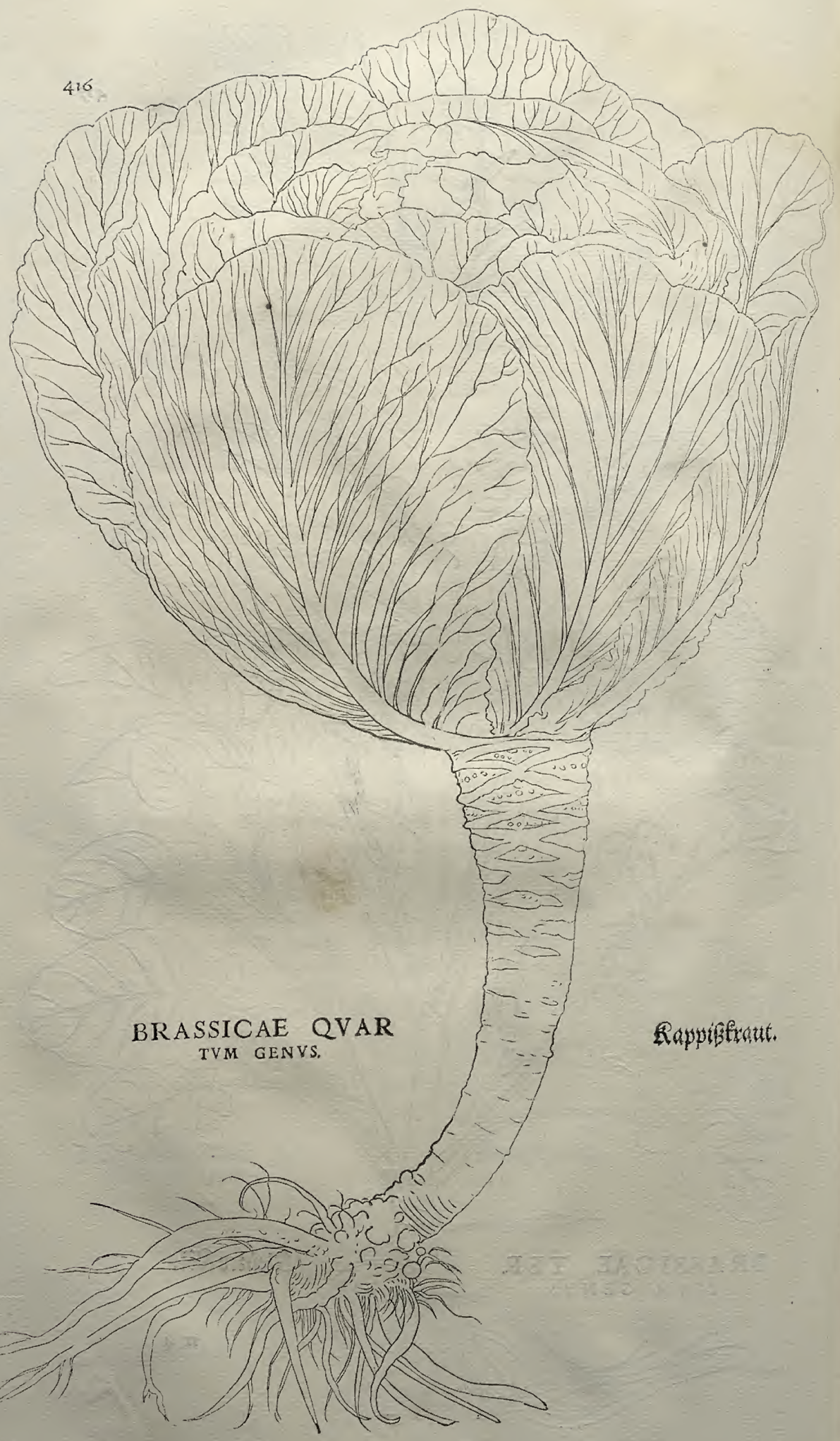

BRASSICAE QVAR
TVM GENVS.

Kappißkraut.

A Germaniæ partibus, Boioaria potiſsimum, per inte
die uictitant, quod illic eius prouentus ſit uberrimus

FORMA.

Caule eſt Braſsica leuiter rubente, craſſo, folio præ
dicante, in latus utrinq; diffuſo, prominulis uenarum
flore tũm luteo, tum albo, ſemine in ſiliquis.

LOCVS.

In hortis hodie paſsim proueniunt Braſsicæ. Frigi
poſitio earundem optima.

TEMPVS.

Auguſto menſe potiſsimum florent, ac ſubinde ſe

TEMPERAMENT

Braſsica tum manducata, tũm foris impoſita exic
ordine.

VIRES. EX DIOSC

Braſsica ſatiua aluo eſt idonea, ſi leuiter feruefacta
ſtit, & multo magis bis cocta, & in lixiuio decocta. Æ
eſt. In Aegypto propter amaritudinẽ nõ eſtur. Obſc
mulis comeſta auxiliat. A cibo ſumpta ex crapula &
eius ſtomacho utilior, ſed acrior, & ad ciendã urinã u
inimica eſt, aluumq; cõturbat. Crudus eius ſuccus
mollit. Cũ uino potus uiperarũ morſib. ſuccurrit. C
cis & articulorũ doloribus correptis, ulceribusq; for
Caput purgat per ſe naribus infuſus. Menſes ducit
B lia per ſe aut cum polenta trita, omnibus inflammati
Eryſipelatis, epinyctidis & lepris medent. Cum ſale
lorum incapite defluxũ retinent. Cocta autem & m
tibus malis opitulant. Cruda ex aceto comeſta lieno
rato ſucco uocem amiſſam reſtituunt. Decoctũ eius
uet. Flos poſt conceptionẽ in peſſo ſubditus ſterilit
quæ in Aegypto naſcitur, potum lumbricos pellit.
Faciem lentigines q; expurgat. Caulículi uirides cur
uetuſto excepti, diuturnos laterum dolores impoſit

EX GALE

Braſsica eſculenta deſiccandi uim habet tum eſa,
etiam admodum acrem. Alioqui & ulcera glutinat,
rea phlegmonas iam induratas, ac ægrè ſolubiles, &
Eadem facultate epinyctidas & herpetes ſanat. Hab
ſorium, quo lepras curat. Porrò ſemen eius potu
Braſsicæ Aegyptiæ, quanto ea ſcilicet temperatura
tis particeps ſemen eſt, ſicut uidelicet omnia alia m
idonea ſunt. Secundũ eandem facultatem ephelid
modicã abſterſionẽ poſtulant, adiuuat. Caules Bra
admodum deſiccantes, ut uidelicet iam & adurentẽ
ueterem adipem cõmiſcentes, ad inueteratos lateru
generis, adhibent. Nam ualenter digerens medica
que ſuccus purgandi quandam uim obtinet: contr
ratione cohibere magis quàm incitare deiectionem
lere alui excrementa propoſitum erit, aheno in qu
pius admoto, ipſam eximere confeſtim, uaſculoq; in